

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Kedves Vérteljesek!

Nagyon sajnálom, hogy a múlt hétvégén nem tudtunk találkozni, nem láthattalak Benneteket. Hál' Istennek, sikerült a járványtan szóbelim, így meglett a tárgyam, aminek meglehetősen örültem, hiszen, ellenkező esetben csúsztam volna egy egész évet. Fellélegezni azonban nem nagyon maradt időm, hiszen nyakamon a vizsgaidőszak, ha minden jól megy, 9 megmérettetés vár rám, melyből 4 még az ünnepek előtt, úgyhogy fel kell kötnöm a gatyát. Nehéz is ilyenkor ténylegesen megélni az adventet és a karácsonyt, lelkileg jelen lenni, miközben érzi a vizsgák, szigorlatok árnyékát az ember, nem is nagyon tudok teljesen felszabadultan ünnepelni. Talán egy fokkal azért könnyebb ilyenkor a stúdiomasztal előtt gubbasztani, mint a nyári rekkenő hőségben, de azért egyre kevésbé bírom már, nem bírok a fenekemen ülni.

Mint látjátok, nagyjából a tanulás teszi ki a mindennapjaimat, igyekszem persze közben azért a szabad levegőre is kijutni, mozogni valamit, zenélni, ha van hozzá kellő erőm, reggel Roraterá menni, olykor elcsendesedni a kolikápolnában.

Üde színfolt volt a tanulás szürkeségében, hogy tegnap délután stúdiófelvételünk volt a kórusunkkal. Igen jó hangulatban, 6 darabot vettünk fel, melyekhez videóanyag is készült.

Kitartást és áldott Adventet kívánok mindannyiátoknak!

Üdv.:

Csongor

Kelt.: Óbuda, 2025. december 14.

Gyimóthy Bálint

Sziasztok!

Ez a hetem egy kis pihenéssel indult, mert nagyon lestrapáltam magam múlt hétvégén. Hétfőn csak lazítottam, olvastam, és játszottam a kedvenc játékaimmel PS-en. Jól esett pihenni.

De mivel sejtettem, hogy ennek meglesz a maga böjtje, kedden nekiveselkedtem újra a tanulásnak, és serényen készültem a pénteki meteorológia szóbelimre.

Csütörtökön még a Schönstatti katolikus egyetemista elkötelezettek fiatal heti csoportjára sem mentem, hogy maximálisan tudjak tanulni. Meg is lett az eredménye, mert a vizsgám végül 95%-ra sikerült. Már korán reggel letudtam a vizsgát, így nap közben maradt időm lazítani és egy kicsit hangolódni a karácsonyra unokatesóimmal. Este még a vásárba is elnéztünk forraltborozni.

Szombaton még volt egy utsó óránk az egyetemen, aztán hazamentem ünnepelni a családomhoz anyukám születésnapját. Jó volt a családom körében lenni úgy, hogy mindannyian otthon vagyunk.

Este vicces volt, mert apukám elővette a még nem palackozott pálinkáit hogy segítsék őket rangsorolni és értékelni. Hát én szívesen feláldoztam magam a tudomány oltárán, úgyhogy

végig kóstoltuk mind a 8-féle lefőzést. Érdekes módon a közepe felé már egyre jobb értékeléseket adtunk.

A mai napon vendégségben voltunk Keresztapukáméknál, az is nagyon jó hangulatban telt.

Én most különösen pozitívan élem meg ezt az Adventi időszakot, remélem nektek is áldottan telik.

Üdv,
Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem jól telt a hetetek! Nekem max tűrhetően, a következők történtek:

Hétfőn be se mentem egyetemre vagy a laborba, mert a keddi ZHra akartam készülni. Ahhoz képest aztán rosszul emlékeztem, mikor van a ZH, úgyhogy be se mentem rá. Kedd maradékában igyekeztem a szerdai előrehozott vizsgára készülni.

Arra legalább már bementem, és készültem is rá egész sokat, de messze nem eleget, úgyhogy azt valszeg újraírom. Ezután természetesen megint elmaradt a DnD, szóval bánatomban kockultam a nap maradékában.

Csütörtökön a csoport előtt a koliba döglöttem és nem sikerült tanulnom megint. A csopi az finom uh jó volt, lelki rész sajnos "csak" a mise. Közben rájöttem, hogy éjfélig van a határideje az egyik tantárgyamból a házik pótlásának, szóval siettem vissza a koliba. Sikerült elintézni, bár nem lett minden meg éjfélre, de elküldtem emailban és elfogadták.

Másnap felkeltem 5:20kor, hogy a hatos rorátéra odaérjek a jezsuitákhoz, ahol találkoztam sok schönstattival is, köztük Jónással. Utána elmentem laborozni, ahol RNSt izoláltam eléggé egyedül (laborhoz értőknek: két minta két kontroll, egész tiszta eredményeim lettek háromra, bár az egyik mintát elvesztettem, valszeg leszívtam valahol). Ezután volt egy nagy évváró csapatmegbeszélésünk, ami eléggé haszontalan volt nekem, de nem volt képem elmenni. Utána még bementem gyorsan az egyetemre, mert épp az előző napi határidős tárgy gyakorlata volt, aztán pucoltam haza Cserszegtomajra.

Szombaton disznót vágtunk, úgyhogy összejött az egész család. Közben volt Szelestei Ildi néni (schönstatti család aki nem ismeri a Szelesteieket) temetése, volt, aki elment közülünk, én maradtam otthon. Ezzel együtt is hamar be tudtuk azért fejezni a munkát, és egész kevés összezőrdüléssel (ilyenkor mindig nagyon fűtöttek a kedélyek, családi mondás, hogy "Csak nyugodtan, mint disznóvágáskor").

Ma, vasárnap, még délelőtt utómunkálatokat végeztünk, takarítás, mosogatás, húsok bezacskozás. Közben elszállingóztunk, először Fruzsina nővéremék, aztán Blankáék Ákos bátyámmal, utoljára pedig én. Most, ahogy Budapestre vonatozok, írom éppen a leveletem. Jövő héten 3 vizsgám lesz, illetve egy pótZH, amit nagyon meg kell írni (a múlt keddi elszalasztott pótja), szóval nagyban tanulnom kell majd pesten.

Szép hetet mindenkinek jövő hétre!

Nováki Lóránt

Sziasztok!

A héten két zhn vagyok túl, az egyik meglelt, de rosszabbul sikerült mint vártam, a másikat még nem kaptam vissza (de azért az biztosan nem sikerült valami jól xd).

Nehezen, de végül sikerült rávennem magam, hogy beszéljek a témavezetőmmel azzal kapcsolatban hogy lehet nem nála írnam a diplomamunkám. Azt gondoltam hogy nagyon nehezen fogom találni a szavakat, de szerencsére ezzel nem volt gond, viszont az meglepett, hogy annyira nem örült neki. Mármint nyilván, nem lehet jó érzés ha a diákod bejelenti ezt nálad, de nem gondoltam volna hogy érdeklő különösebb mértékben. Nem, mondott semmit, sőt hangsúlyozta többször hogy azt válasszam ami érdekel, de valahogy mégis ez jött le. Szóval ez egy kicsit megnehezíti a váltást. E mellé feljött egy lehetőség a most épülő paksnál egy fizikus állásba, bár még nem kaptam igazából semmi komoly ajánlatot, de reklámozták pénteken. Reaktormanőverezés és az üzemanyagok elhelyezése lenne a feladat, ami egyenlőre legalábbis, mindenképpen jobban érdekel. Ami hátránya lehet, hogy hosszabb távon lehet nem lesz nagy jelentősége a munkámnak, amit szintén fontosnak tartok.

Az ezen, plusz a termohidraulika VizsgaZH anyagon gondolkodás tölti ki az időmet most hazafelé a buszon.

Nektek hogy megy a vizsgaidőszak?

Üdvözlettel,
Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Vasárnap vértető után én elmentem a budapesti nővéremhez, mert másnapra Pestre angol órára terveztem menni és nem akartam Gödöllőre visszamenni aludni. Aztán még este időben írt a tanár, hogy nem lesz óra, de jó volt a tesóméknál úgyhogy akkormár inkább ott maradtam aludni. Másnap reggel megtudtam egy necces ZH-mről, hogy sikeres, ezért nem feszítettem magam a Gödöllőre siettséggel, ott maradtam nála még egy kicsit, jött a másik nővérem is a kisgyerekével, jó volt velük lenni. Így hétfőn már nem tanultam, aztán rájöttem, hogy nem kéne még így elengedni magam, mert csütörtökön kellett írnom mechanikából egy beszámolót, ami ha nincs meg akkor csúszik a tárgy, úgyhogy amiatt izgultam azért, miután megírtam pedig még jobban izugltam, illetve nyomasztott. Csütörtökön elmentem Dél-Budára volt évfolyamtársaimhoz. Kocsmáztunk egy lightosat meg aztán beszélgettünk majdnem 4-ig, úgyhogy másnap sokáig aludtunk és végül nem is csináltunk sok mindent, nagyon pihenős nap volt. De jól is esett, mert ezen a héten is párszor jó korán keltem, a lefekvést viszont nem sikerült korábbra rakni. Pénteken este aztán az évfolyamtársam elment a Szent István

bazilikába mert az apja énekelt valamilyen kórusban, nekem meg megjött hozzá a kedvem úgyhogy mentem vele. Rajt lettem a családi képükön meg meghívott az apja egy elég drága vacsorára is. Kértem egy 7000 forintos böjti vega pizzát:D

Másnap még találkoztam délelőtt egy lánnyal, akivel hétfévente szoktam találkozni meg elég sokat beszélgetni, utána jöttem haza.

Még szombaton volt egy elég jó program itt Boglárán a szomszédban. Néhány boglári nálam kb 6 évvel fiatalabb gyerekek, akik azért többnyire templomosok, meg nyáron dolgoztak nálunk, szóval azért ismerem őket, csinált egy rockzenekart és most volt az első koncertjük. Kíváncsi voltam milyen lesz, úgyhogy lenéztem hozzájuk és hát öröm volt ott lenni. 15 évesek meg első koncertjük volt, úgyhogy nyilván profik nem voltak, de sokkal tehetségesebbek mint amire számítottam és a frontember (a bérmafiám) olyan lazán és természetesen mozgott a színpadon, látszott hogy élvezte az első perctől az utolsóig, nagyon jó hangulatot csinált. Elég energikus volt, meg a hangja is egész komoly hát én látok bennük potenciált. Voltak ott mindenféle korosztályból, velük egyidősek, szülők, meg vén rockerek és ahogy körbenéztem mindenki igen élvezte.

Szabó Jónás

Szilika Doma

Sziasztok!

Épp Esztergomba dőcögök a vonaton. Ma reggel volt egy versenyvizsgám, ilyenkor szorgalmi időszak alatt lehet levizsgázni és a felső X százalék megajánlottat vagy kedvezményt kap. Hát rég éreztem, hogy ennyire ne lenne közöm egy tárgyhöz. Rossz élmény volt és épphogy le is csúsztam a kedvezményről. Mondjuk visszatekintve nem is csoda mert elég megosztott figyelemmel tanultam és ez egy elég szöszölős, részletes tárgy.

Szóval kicsit elkenődtem és elfáradtam. Jövőhét pénteken megyek vizsgázni ugyanebből, remélem addig összeáll valami.

A héten amúgy leginkább tanultam és esténként voltam itt-ott. Képzeljétek elintéztem, hogy koli kapjon ingyen Canva pro fiókokat egy ilyen szervezeteknek szóló akció keretében! Erre büszke voltam, hogy tehettem valamit értük. Szóval pl. ilyenekkel foglalkoztam tanulás helyett xd.

Remélem jól vagytok és minden rendben veletek!

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Sziasztok!

Én a héten nem sok mindent csináltam, de belefért kedden egy mosógép elszállítás öcsémme (úgy néz ki átveszik az elektronikai boltokban), és utána egy dumálgatás, mert már rég láttuk egymást.

Illetve pénteken volt a születésnapom, és elmentünk szabaduló szobába Óbudán, ami nagyon tetszett, főleg, hogy maszkkal a fejünkön és a falhoz meg egymáshoz bilincselve kellett kezdeni az egészet :D

Remélem mindenki jól van.

Pusszantás!

Ákos

Szabó Jakab

Hali!

Nagyon jókedvűen ülök le most heti levelet írni, sűrű, tartalmas és fárasztó volt a hét, úgyhogy szó sincs arról a helyem-a-világban-alig-találom érzésem, amit próbáltam megfogalmazni nektek többször is a heti levelekben.

A hétvégi találkozónk óta elsősorban dolgoztam; Vince mellett sem sikerült sokat aludni, a Tükörképzés alatt sem a pihenésre fókuszáltam elsősorban. Pedig szerdán annyira eldugult az orrom meg minden más egy fura megfázásban, hogy egy extra délelőtnyi alvást is kaptam a tréner társaktól. Megint Kingával és Péter atyával hármásban voltunk, és fejenként egyszer nekik is el kellett menniük, szóval kicsit hektikus volt a helyzet, de azért jól sikerült a hét, egy csomó újdonságot kipróbáltunk, meg sokkal többet imádkoztunk együtt, és más-más módon, de mindkettő sokat adott nekem.

Lejött velünk Óbudavárra Veress Boti is, akit az Élesztőről ismerhettek, és elvállalta a Tükörképzés marketingelését. Nagyrészt megfigyelőként volt ott, meg csinált egy csomó képet, miniinterjút a tanulókkal, hogy legyen miből reklámanyagot csinálni. Adott egy külön nézőpontot is, érdekes volt a munkánkat általa interpretálva látni, jókat beszélgettünk a szünetekben a képzés mellett imaéletéről, istenkapcsolatról, közösségekről is.

Sőt, még egy “vendég” volt a héten: egy Luca nevű lány, akivel sokáig nagyon nagyon egy baráti társaságban voltunk, és tökre bírtam, de szétesett a csapat, és vagy másfél éve nem láttam már. Na vele találkozni, beszélgetni, meghallgatni, hogy hogyan alakult az élete (amúgy a Patronában lett iskolapszichológus) nagy örömet okozott nekem! Fotózni jött amúgy, tök tehetséges ebben, meg szereti is csinálni, IT-n is volt, hogy ő fotózott, amikor szervező voltam.

Pénteken aztán megint mentem Vincéékhez, és a kisöreget valami zavarta az arcában (valami hasonló lehetett, mint ami szerdán nálam is kijött), úgyhogy éjjel háromkor fölébredt, és reggel nyolcig nem aludt rendesen vissza... Én egy párszor bebólintottam közben, mert az

anyukájával közös erővel sem tudtuk megoldani az ő nyugalmát, és arra jutottunk, hogy ha békén hagyjuk, akkor nagyobb eséllyel alszik el- hát, ez történt meg reggel nyolc körül. Akkor viszont olyannyira átesett a holtponton, hogy az a kevés saját légzése, ami szokott lenni, teljesen leállt, és csak a gép mozgatta a levegőjét... ami állítólag évek óta nem fordult elő.

A hétvégére annyira elfáradtam, elsősorban szociálisan, hogy bár Lidi nyomatékos kérésére elmentem egy barátnője születésnapjára, de kb kilenckor hazajöttem, mert nem bírtam elviselni az embereket körülöttem (pláne, hogy a nagy részét nem is ismertem...). Itthon aztán elkezdtem kosármeccset nézni, és kettőig fent voltam végül. Ma már nagyon szeretnék egy rendesebbet aludni, de kb 10 perc múlva megint kezdődik egy meccs, és nagy a kísértés, mert olyan ritkán van európai időben...

Jövő héten kicsit nyugisabb lesz a helyzet, és 10 nap múlva karácsony, úgyhogy várhatóan sokat fogok az ajándékokkal foglalkozni, amiket terveztem, és ez jó lesz! Nem tartom magam túl jó ajándékozónak, de kezd szórakoztató lenni a dolog, ahogy lassan belejövök.

Remélem, sok örömtök volt az öröm vasárnapján!

Jakab